

Прѣлетьаване на птицитѣ.

Ето какво раз-
правя единъ ученъ :

„Въ края на мѣ-
сець мартъ въ зори
отидохъ на единъ
морски брѣгъ. На
много мѣста по брѣ-
га се виждаха запа-

лени огньове, съ които ловци примамваха пѣдпѣдъ-
цитѣ, що прилитаха тукъ, за да прѣкаратъ лѣтото. На
разсѣване тукъ-тамъ изъ полето почнаха да се чу-
ватъ гърмежи отъ пушки. Пѣдпѣдъцитѣ летѣха по
четири-петъ наедно. Едва кацнали на земята, тѣ се
сгущваха неподвижно. Когато се доближавахъ до тѣхъ,
тѣ едва можаха да избѣгатъ на нѣколко крачки,
дѣто оставаха и лесно можаха да се уловятъ. Тѣ при-
стигаха толкова изморени, че нѣмаха вече сили нито
да хвъркатъ, нито да тичатъ.

Единъ селянинъ ми разправяше, че всѣка година
по това врѣме той излизалъ по полето да събира из-
мрѣли пѣдпѣдъци. Най-много намиралъ такива около
дървета и телеграфни стълбове. Горкитѣ птици! Хвър-
кали цѣли дни надъ морето, кога пристигнатъ на сухо,
толкова сж изморени, щото не виждатъ дърветата и
корнизитѣ на кжшитѣ и съ такава сила се блѣскаатъ
въ тѣхъ, че падатъ мъртви на земята.

Случи ми се да намѣря три такива птици. Двѣ-
тѣ бѣха вече вкоченени, а едната още топла. Като ги
взехъ въ ржка и погладихъ по перошината, азъ ви-
дѣхъ, че тѣ бѣха съвсѣмъ мършави. Нещастнитѣ пти-